PRIPOROČILA

PRIPOROČILO KOMISIJE (EU) 2023/1018

z dne 4. maja 2023

o boju proti spletnemu piratstvu športnih in drugih dogodkov v živo

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Športni in drugi dogodki v živo, kot so koncerti, prispevajo k spodbujanju raznolikega evropskega kulturnega prizorišča. Pomembno vlogo imajo tudi pri povezovanju državljanov in zagotavljanju občutka za skupnost. Organizacija takih dogodkov, njihov neposredni prenos in retransmisija zahtevajo znatne naložbe ter prispevajo h gospodarski rasti in ustvarjanju delovnih mest v Uniji.

(2) Kot je navedeno v resoluciji Evropskega parlamenta z dne 19. maja 2021 o izzivih organizatorjev športnih dogodkov v digitalnem okolju ([1]) in kot kažejo nedavne študije ([2]), glavna vrednost večine športnih dogodkov v živo izhaja iz njihovega izkoriščanja med neposrednim prenosom in se konča s koncem dogodka. Zato lahko nedovoljene retransmisije športnih dogodkov v živo privedejo do znatne izgube prihodkov organizatorjev športnih dogodkov in radiodifuzijskih hiš ter s tem ogrozijo rentabilnost storitev, ki jih ponujajo. Evropski parlament je poudaril potrebo po učinkovitih rešitvah za športne dogodke v živo ter opozoril, da bi morali organizatorji športnih dogodkov prispevati k evropskemu športnemu modelu, ki podpira razvoj športa in je v skladu z družbenimi in izobraževalnimi cilji. To priporočilo je nadgradnja navedene resolucije, in sicer so v njem priporočeni ukrepi, k sprejetju katerih se spodbuja države članice in udeležence na trgu.

(3) Podobno velja za neposredne prenose drugih dogodkov, ki zaradi svojih značilnosti pritegnejo največ zanimanja občinstva in ustvarijo večino vrednosti med neposrednim prenosom. To se nanaša na primer na neposredne prenose kulturnih dogodkov, kot so koncerti, opere, muzikali, gledališke predstave ali televizijske igre. Gospodarska škoda, ki jo povzroča piratstvo dogodkov v živo, vključuje izgubo naročnin uporabnikov, prodaje vstopnic in prihodkov iz oglaševanja, kar vpliva na vse deležnike, ki prispevajo k vrednostni verigi dogodkov v živo.

(4) Piratstvo se izvaja z vse bolj tehnološko zapletenimi sredstvi, ki spletnim uporabnikom omogočajo nedovoljeno retransmisijo dogodkov v živo prek različnih storitev, kot so nezakoniti IPTV, aplikacije ali spletna mesta. Prihodki, ki izhajajo iz spletnega piratstva športnih dogodkov, so bili leta 2019 ocenjeni na 522 milijonov EUR, pri čemer so bili upoštevani le nezakoniti poslovni modeli, ki temeljijo na naročninah uporabnikov ([3]). To je svetovni pojav, pri čemer piratske storitve vse pogosteje pretakajo dogodke v živo z uporabo offshore podjetij za gostovanje, da dosežejo uporabnike v Uniji, s čimer zmanjšajo izpostavljenost avtorskemu ali kazenskemu pravu ([4]). V zadnjih letih se je razvila nova vrsta storitve, ki podpira piratstvo, imenovana „Piracy-as-a-Service“ (piratstvo kot storitev), ki

([1]) P9_TA(2021)0236.

([2]) Challenges facing sports event organisers in the digital environment. European added value assessment (Izzivi v digitalnem okolju za organizatorje športnih dogodkov: ocena evropske dodane vrednosti), Služba Evropskega parlamenta za raziskave, december 2020. Nezakonita televizija prek internetnega protokola (IPTV) v Evropski uniji. Poročilo o ekonomski, pravni in tehnični analizi, EUIPO, julij 2019. Live event piracy. Challenges and best practices from online intermediaries to prevent the use of their services for live event piracy (Piratstvo dogodkov v živo. Izzivi in dobre prakse spletnih posrednikov za preprečevanje uporabe njihovih storitev za piratstvo dogodkov v živo), EUIPO, marec 2023.

([3]) Challenges facing sports event organisers in the digital environment. European added value assessment (Izzivi v digitalnem okolju za organizatorje športnih dogodkov: ocena evropske dodane vrednosti), Služba Evropskega parlamenta za raziskave, december 2020.

([4]) Live event piracy. Challenges and best practices from online intermediaries to prevent the use of their services for live event piracy (Piratstvo dogodkov v živo. Izzivi in dobre prakse spletnih posrednikov za preprečevanje uporabe njihovih storitev za piratstvo dogodkov v živo), EUIPO, marec 2023.

zagotavlja vrsto dostopnih storitev za lažje ustvarjanje, upravljanje in denarno ovrednotenje popolnoma delujočega piratskega delovanja. V nekaterih primerih so navedene storitve, ki kršijo pravice, podobne zakonitim pretočnim storitvam. Poleg tega so operaterji, ki zagotavljajo dostopnost nedovoljenih retransmisij, razvili strategije odpornosti, da bi se izognili izvršilnim ukrepom. Zato je treba skrbno spremljati razvoj novih oblik piratstva in strategij odpornosti, ki lahko vplivajo še na druge vrste vsebin in zmožnost imetnikov pravic, da učinkovito uveljavljajo svoje pravice, zlasti ob upoštevanju tehnoloških sprememb in novih poslovnih modelov.

(5) Nedovoljene spletne retransmisije dogodkov v živo se začnejo z nezakonitim prestrezanjem in zajemom signala pred oddajanjem ali radiodifuznega signala, ki ga nato različni ponudniki posredniških storitev oddajajo končnim uporabnikom prek različnih vmesnikov (spletnih mest, aplikacij, IPTV). Storitve ponudnikov, na primer ponudnikov namenskih strežnikov, ki ponujajo visokozmogljive rešitve, se lahko uporabljajo za nedovoljene retransmisije. Izvajalci nedovoljene retransmisije lahko tudi zlorabijo storitve v zgornjem delu prenosne verige, kot so omrežja za dostavo vsebin ali obratni posredniški strežniki, da zagotovijo take retransmisije ali prikrijejo vir nedovoljenih retransmisij. Poleg tega ponudniki dostopa do interneta v spodnjem delu verige končnim uporabnikom zagotavljajo internetno povezljivost in vstopno točko do vseh vsebin, ki so na voljo na spletu.

(6) Glede na strukturo interneta, vloge različnih vrst posredniških storitev in tehnološka sredstva, ki so jim na voljo, imajo lahko ponudniki takih storitev ključno vlogo pri zagotavljanju pomoči imetnikom pravic in nacionalnim organom, da odstranijo nedovoljene retransmisije dogodkov v živo ali onemogočijo dostop do njih. Zato je treba opredeliti učinkovite rešitve, ki bodo prilagojene ustreznim funkcijam različnih vrst ponudnikov posredniških storitev, v skladu s pravom Unije in zlasti z različnimi obveznostmi, ki jih imajo ponudniki posredniških storitev na podlagi Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), da lahko hitro odstranijo nedovoljene retransmisije dogodkov v živo ali onemogočijo dostop do njih.

(7) Pravo Unije že zagotavlja različna orodja za boj proti nedovoljenim retransmisijam vsebin, zaščitenih z avtorskimi in sorodnimi pravicami. Zlasti v skladu s členom 8(3) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([6]) ter členoma 9 in 11 Direktive 2004/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([7]) lahko imetniki pravic zahtevajo sodno odredbo proti kršiteljem ali posrednikom, katerih storitve uporablja tretja oseba in s tem krši avtorske ali sorodne pravice. Poleg tega Uredba (EU) 2022/2065 določa splošni okvir za zagotovitev varnega, predvidljivega in zaupanja vrednega spletnega okolja, saj obravnava razširjanje nezakonitih vsebin na spletu. Usklajuje pravila o mehanizmih prijave in ukrepanja ter racionalizira obdelavo prijav, ki se pošljejo ponudnikom storitev gostovanja. V praksi je izvajanje razpoložljivih pravnih sredstev odvisno od narave ponudnikov posredniških storitev. Nekateri ponudniki posredniških storitev, kot so ponudniki storitev gostovanja, lahko po prejemu prijave ukrepajo, da odstranijo nezakonite vsebine, ki jih gostijo, ali onemogočijo dostop do njih, medtem ko morajo drugi ponudniki, kot so ponudniki dostopa do interneta, brez poseganja v morebitno nadaljnje prostovoljno ukrepanje ukrepati le na podlagi sodne odredbe, ki jo izda sodni ali upravni organ, da se končnim uporabnikom prepreči dostop do vsebin, s katerimi se kršijo pravice.

(8) Športni dogodki kot taki niso zaščiteni z avtorskimi in sorodnimi pravicami. Organizatorji športnih dogodkov po avtorskem pravu Unije niso priznani kot imetniki pravic, zato načeloma ne morejo uveljavljati pravic in pravnih sredstev, ki obstajajo na podlagi prava Unije na področju intelektualne lastnine, zlasti na podlagi Direktive 2004/48/ES, razen če njihove pravice izhajajo iz pogodb z drugimi imetniki pravic ali imajo pravico intelektualne lastnine, ki jo zagotavlja nacionalna zakonodaja.

([5]) Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah) (UL L 277, 27.10.2022, str. 1).

([6]) Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, 22.6.2001, str. 10).

([7]) Direktiva 2004/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL L 157, 30.4.2004, str. 45).

(9) Organizatorji športnih dogodkov so lahko upravičeni do posebne zaščite, ki jo v nekaterih državah članicah zagotavlja nacionalna zakonodaja. Možnost, da države članice zaščitijo športne dogodke na nacionalni ravni, po potrebi v okviru varstva intelektualne lastnine, je bila priznana v sodni praksi Sodišča Evropske unije. V nekaterih državah članicah imajo organizatorji športnih dogodkov poleg radiodifuznih organizacij dostop do pravnih sredstev, na podlagi katerih lahko ukrepajo v zvezi z nedovoljenimi retransmisijami športnih dogodkov v živo.

(10) Radiodifuzne organizacije imajo tudi po pravu Unije različne pravice, na podlagi katerih lahko ukrepajo proti nedovoljeni retransmisiji športnih dogodkov v živo.

(11) Ker na ravni Unije ni posebnih pravic in pravnih sredstev, ki bi se uporabljali za športne dogodke, organizatorji športnih dogodkov pogosto težko pravočasno ukrepajo proti nedovoljenim retransmisijam športnih dogodkov v živo. Da bi preprečili izgubo vrednosti pri neposrednem prenosu športnih dogodkov, bi bilo treba države članice spodbujati k zagotovitvi dostopa organizatorjem športnih dogodkov do pravnih sredstev, s katerimi lahko zelo hitro zahtevajo, da se onemogoči dostop do nedovoljenih retransmisij. Vendar lahko v nekaterih primerih organizatorji športnih dogodkov uveljavljajo tudi pravice in pravna sredstva iz Direktive 2004/48/ES, saj so jim v skladu z nacionalno zakonodajo zagotovljene pravice intelektualne lastnine. V takih primerih se države članice spodbuja, naj proučijo, ali in v kolikšni meri bi morala priporočila v zvezi z nedovoljenimi retransmisijami športnih dogodkov v živo veljati tudi za organizatorje športnih dogodkov.

(12) Neposredni prenos dogodkov, ki niso športni dogodki, je na splošno zaščiten z avtorskimi in sorodnimi pravicami, ki so po pravu Unije zagotovljene avtorjem, izvajalcem, proizvajalcem fonogramov, filmskim producentom in radiodifuznim organizacijam. V primeru navedenih pravic lahko imetniki pravic uveljavljajo pravna sredstva, ki so določena v Direktivi 2001/29/ES, Direktivi 2004/48/ES in Uredbi (EU) 2022/2065. To velja tudi za organizatorje športnih dogodkov, ki so jim v skladu z nacionalno zakonodajo zagotovljene pravice intelektualne lastnine. Pomembno je zagotoviti, da pravna sredstva, ki so na voljo imetnikom pravic, omogočajo takojšnje ukrepanje ob upoštevanju specifične narave neposrednega prenosa dogodka, zlasti njegovega časovno občutljivega elementa.

(13) Cilj tega priporočila je boj proti spletnemu piratstvu športnih in drugih dogodkov v živo. Zato je treba v zvezi s športnimi dogodki v živo države članice in vse zadevne deležnike spodbuditi, da učinkovito ukrepajo proti nedovoljeni retransmisiji športnih dogodkov v živo in hkrati zagotovijo potrebne zaščitne ukrepe za varstvo temeljnih pravic.

(14) V zvezi z drugimi dogodki v živo bi bilo treba države članice in deležnike spodbuditi, da uporabijo obstoječa pravna sredstva proti kršitvam avtorskih pravic tako, da se upošteva specifičnost neposrednih prenosov.

(15) Spodbujati je treba sodelovanje med organizatorji športnih dogodkov, imetniki pravic, ponudniki posredniških storitev in javnimi organi.

(16) To priporočilo se ne bi smelo uporabljati za morebitno zakonito uporabo vsebin. Zlasti bi bilo treba nedovoljeno retransmisijo dogodkov v živo razlikovati od kakršne koli uporabe vsebin, zaščitenih z avtorskimi in sorodnimi pravicami, v skladu z morebitnimi omejitvami ali izjemami iz Direktive 2001/29/ES ali Direktive (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]), kot so zvočni posnetki ali videoposnetki, ki jih delijo ali si jih izmenjujejo osebe, ki so del občinstva na dogodku v živo, ali ki jih posredujejo novinarji za namene obveščanja širše javnosti, tudi v realnem času. To priporočilo se prav tako ne uporablja za kratka poročila, ki jih radiodifuzne organizacije pripravijo v skladu s členom 15 Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([9]), na primer na podlagi kratkih izsekov, izbranih iz signala radiodifuzne organizacije, ki oddaja ekskluzivno.

([8]) Direktiva (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu (UL L 130, 17.5.2019, str. 92).

([9]) Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1).

(17) Uredba (EU) 2022/2065 vsebuje pravila, ki se uporabljajo za posredniške storitve na notranjem trgu v primeru nedovoljene retransmisije dogodkov v živo. Natančneje, s členom 16 Uredbe (EU) 2022/2065 se uvajajo usklajena pravila o „prijavi in ukrepanju“ za ponudnike storitev gostovanja, da se zagotovi pravočasna in skrbna obdelava prijav v zvezi z nezakonitimi vsebinami. V uvodni izjavi 52 navedene uredbe je navedeno, da bi morali ponudniki storitev gostovanja ob prijavah pravočasno ukrepati, zlasti ob upoštevanju vrste prijavljene nezakonite vsebine in nujnosti ukrepanja.

(18) Glede na specifično naravo dogodkov v živo je po prejemu prijave nujno takojšnje ukrepanje ponudnikov storitev gostovanja, da se čim bolj zmanjša škoda, nastala zaradi nedovoljenih retransmisij dogodkov v živo.

(19) Z Uredbo (EU) 2022/2065 so spletnim platformam tudi naložene dodatne obveznosti, da sprejmejo potrebne tehnične in organizacijske ukrepe za zagotovitev, da imajo prijave, ki jih predložijo zaupanja vredni prijavitelji, prednost ter da se obravnavajo in se o njih odloča brez nepotrebnega odlašanja. Te obveznosti ne veljajo za druge ponudnike storitev gostovanja, čeprav je ta mehanizem koristen za pospešitev obdelave prijav v zvezi z dogodki v živo. Zato je primerno ponudnikom storitev gostovanja, ki niso spletne platforme, priporočiti, naj dajo prednost prijavam, ki jih predložijo zaupanja vredni prijavitelji, da bi med prenosom dogodka v živo takoj ukrepali. V zvezi s tem bi bilo treba upoštevati poseben položaj mikro ali malih podjetij.

(20) Poleg tega nekateri ponudniki storitev gostovanja razvijajo tehnične rešitve, ki imetnikom pravic omogočajo, da prek namenskega vmesnika za aplikacijsko programiranje prijavijo, tudi v realnem času, nedovoljeno uporabo svojih vsebin in dodatno pospešijo obdelavo navedenih prijav. Z Uredbo (EU) 2022/2065 se Komisijo poziva, naj podpira in spodbuja razvoj in izvajanje prostovoljnih standardov v zvezi z elektronsko predložitvijo prijav zaupanja vrednih prijaviteljev, med drugim prek vmesnikov za aplikacijsko programiranje. Razvoj in uporabo takih tehničnih rešitev bi bilo treba spodbujati tudi pri posrednikih, ki niso spletne platforme, če je vanje vključen mehanizem pravnih sredstev.

(21) Obstajajo različni načini za šifriranje ali označevanje radiodifuznega signala, vključno s forenzičnim vodnim žigom, da se ga zaščiti pred nedovoljeno uporabo. Imetniki pravic bi morali čim bolje izkoristiti te rešitve, ki lahko pomagajo hitro in natančno prepoznati vir nedovoljenih retransmisij.

(22) Ponudniki posredniških storitev višje v internetni infrastrukturi, kot so omrežja za dostavo vsebin ali obratni posredniški strežniki, so pogosto edine storitve, ki jih imetniki pravic prepoznajo ob odkritju nedovoljene retransmisije dogodkov v živo. Pravila o prijavah se zanje ne uporabljajo, če ne zagotavljajo storitev gostovanja. Vendar nekateri ponudniki omogočajo prijave in prispevajo k prepoznavanju naslovov IP, ki jih uporabljajo nepošteni operaterji, zato imajo pomembno vlogo v boju proti nedovoljenim retransmisijam dogodkov v živo. Zato bi jih bilo treba spodbujati, da imetnike pravic in ponudnike storitev gostovanja podprejo pri prepoznavanju virov nedovoljenih retransmisij, med drugim, kadar je to primerno, izvora naslova IP strežnikov, ter da si izmenjajo informacije z njimi. Prav tako bi morali vzpostaviti zanesljivo politiko proti zlorabi svojih storitev, na primer tako, da v svojih pogojih poslovanja zagotovijo možnost ukinitve svojih storitev za nepoštene operaterje, ki pogosto omogočajo nedovoljeno retransmisijo. Te prakse bi se morale uporabljati tudi za storitve, ki ponujajo visokozmogljive rešitve, zlasti za ponudnike namenskih strežnikov, ki se običajno zlorabljajo za zagotavljanje nepooblaščenih retransmisij.

(23) Direktiva 2001/29/ES in Direktiva 2004/48/ES imetnikom pravic omogočata, da zahtevajo izdajo sodne odredbe proti ponudniku posredniških storitev, katerega storitve tretja oseba uporablja za kršitev njihovih pravic intelektualne lastnine. Komisija je leta 2017 izdala sporočilo z naslovom Smernice o nekaterih vidikih Direktive 2004/48/ES ([10]), v katerem je navedla, da bi bilo morda v nekaterih primerih primerno, da se s tako sodno odredbo od ponudnika posredniških storitev zahteva, da odstrani nezakonite vsebine ali onemogoči dostop do njih. Glede kršitev v velikih obsegih ali strukturnih kršitev je v smernicah navedeno, da bi lahko bilo na podlagi analize

([10]) COM(2017) 708 final (v nadaljnjem besedilu: smernice).

vsakega primera posebej sorazmerno zahtevati, da se onemogoči dostop do celotnega spletnega mesta. V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije je v smernicah poudarjeno, da ob upoštevanju nekaterih zaščitnih ukrepov v sodni odredbi ni treba izrecno opisati ukrepov, ki jih morajo ponudniki sprejeti za dosego želenega rezultata. Vendar pravo Unije ne določa pravil o posebnih značilnostih sodne odredbe in ne vsebuje izrecnih pravil, ki bi se nanašala na neposredne prenose.

(24) Za izvajanje sodnih odredb o blokiranju dostopa in za preprečevanje dostopa končnih uporabnikov do nedovoljene retransmisije se lahko uporabijo različni tehnični ukrepi, na primer sistem domenskih imen (DNS) ali blokiranje dostopa naslovu IP.

(25) Poleg tega so lahko v skladu s smernicami dinamične sodne odredbe, ki veljajo za nove spletne lokacije, kjer je nedovoljena retransmisija na voljo takoj po izdaji sodne odredbe, učinkovito sredstvo za preprečevanje nadaljevanja nedovoljene retransmisije pod pogojem, da so zagotovljeni potrebni zaščitni ukrepi. Take sodne odredbe so koristen ukrep za obravnavanje strategij odpornosti, razvitih v okviru piratskih storitev, na primer vzpostavitev zrcalnih strani pod različnimi domenskimi imeni ali prehod na različne naslove IP, da bi se izognili ukrepom za blokiranje.

(26) Dinamične sodne odredbe so bile doslej na voljo le v nekaj državah članicah ([11]). Izdajo jih sodišča ali nekateri upravni organi, ki so pooblaščeni, da po uradni dolžnosti ali na podlagi pritožb izdajo odredbo o ukrepih za blokiranje ali odstranitev. Ta vrsta sodnih odredb je posebej prilagojena za obravnavanje nedovoljenega prenašanja dogodkov v živo.

(27) Bistveno je, da lahko organizatorji športnih dogodkov, čeprav po pravu Unije niso priznani kot imetniki pravic, zahtevajo izdajo sodnih odredb, da bi preprečili nedovoljeno retransmisijo športnega dogodka v živo in prepovedali nadaljevanje take nedovoljene retransmisije, v skladu z nacionalnim pravom. Pomembno je tudi, da so sodne odredbe, ki se nanašajo na športne dogodke v živo, dinamične, da se z njimi dovolj hitro zajamejo dodatne piratske storitve, ki med postopkom niso bile ugotovljene in ki omogočajo dostop do nedovoljene retransmisije istega športnega dogodka v živo, pod pogojem, da se uporabijo potrebni zaščitni ukrepi.

(28) Ker je pri drugih vrstah dogodkov v živo izguba vrednosti med neposrednim prenosom pogosto večja, je prav tako pomembno spodbujati širšo razpoložljivost dinamičnih sodnih odredb, da se prepreči nedovoljena retransmisija takih dogodkov.

(29) Da se prepreči čezmerno blokiranje dostopa, bi bilo treba pravilno opredeliti dodatne spletne lokacije, za katere veljajo dinamične sodne odredbe. Predvideti bi bilo mogoče več možnosti za posodobitev seznama spletnih lokacij, zajetih v sodni odredbi, kot je dogovor o metodologiji v okviru sodne odredbe, med drugim, da se omogoči sodelovanje med imetniki pravic in naslovniki sodnih odredb, kar bi nadzorovali sodni organi.

(30) Sodna odredba se običajno naslovi na ponudnike dostopa do interneta, saj so ti primerni za to, da končnim uporabnikom preprečijo dostop do določene storitve, ki ponuja nedovoljene retransmisije dogodkov v živo. Vendar se lahko drugi ponudniki posredniških storitev zlorabijo za omogočanje nedovoljenih retransmisij ali izogibanje sodnim odredbam o blokiranju dostopa. Omrežja za dostavo vsebin in obratni posredniški strežniki se lahko na primer uporabljajo za prikrivanje izvora nedovoljene retransmisije, alternativni razreševalniki DNS in posredniške storitve , kot so navidezna zasebna omrežja (VPN), pa za olajševanje dostopa do blokiranih storitev. Ponudniki posredniških storitev bi morali razmisliti, ali bi lahko sprejeli dodatne prostovoljne ukrepe za preprečitev zlorabe svojih storitev. O takih ukrepih na lastno pobudo bi se lahko razpravljalo zlasti v okviru spremljanja tega priporočila, ki ga bo Komisija izvedla ob podpori Evropskega opazovalnega urada za kršitve pravic intelektualne lastnine pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: opazovalni urad EUIPO).

([11]) Study on dynamic blocking injunctions in the European Union (Študija o dinamičnih sodnih odredbah o blokiranju dostopa v Evropski uniji), EUIPO, marec 2021; Mapping report on national remedies against online piracy of sports content (Poročilo o pregledu nacionalnih ukrepov proti spletnemu piratstvu športnih vsebin), European Audiovisual Observatory, december 2021. Live event piracy. Challenges and best practices from online intermediaries to prevent the use of their services for live event piracy (Piratstvo dogodkov v živo. Izzivi in dobre prakse spletnih posrednikov za preprečevanje uporabe njihovih storitev za piratstvo dogodkov v živo), EUIPO, marec 2023.

(31) Drugi udeleženci na trgu, kot so ponudniki oglaševalskih in plačilnih storitev, lahko s svojimi obveznostmi v okviru EU za preprečevanje pranja denarja in prostovoljnimi ukrepi prav tako prispevajo k boju proti spletnemu piratstvu. Za demonetizacijo piratskih storitev Komisija spodbuja k podpisu memoranduma o soglasju o spletnem oglaševanju in pravicah intelektualne lastnine. Podpisniki navedenega memoranduma se prostovoljno zavežejo, da bodo čim bolj zmanjšali oglaševanje na spletnih mestih in v mobilnih aplikacijah, s katerimi se kršijo pravice intelektualne lastnine, med drugim avtorske pravice. Tako sodelovanje bi bilo treba še naprej spodbujati, da se s takimi storitvami ne bi olajševala promocija in delovanje operaterjev, ki omogočajo dostop do nedovoljene retransmisije dogodkov v živo.

(32) Za celostno obravnavo piratstva je pomembno povečati razpoložljivost, cenovno dostopnost in privlačnost komercialnih ponudb za končne uporabnike za dostop do prenosa ali retransmisije dogodkov v živo. Kar zadeva dogodke velikega družbenega pomena, kot so olimpijske igre, svetovno prvenstvo v nogometu ali evropsko prvenstvo v nogometu, lahko države članice zagotovijo širok dostop javnosti do televizijskega prenosa v skladu s členom 14 Direktive 2010/13/EU.

(33) Poleg tega, kot izhaja iz nedavne študije, se je zaradi dostopnosti in razpoložljivosti zakonitih ponudb po konkurenčnih cenah nekoliko zmanjšalo število uporabnikov, ki uporabljajo piratske vsebine ([12]). Zato je pomembno ozavestiti končne uporabnike o razpoložljivosti zakonite ponudbe. Nekatere države članice na primer zagotavljajo, da so uporabniki, ki poskušajo dostopati do spletnega mesta, dostop do katerega je blokiran s sodno odredbo, obveščeni o blokiranju in virih, ki omogočajo zakonit dostop do vsebin. Eden od načinov za to je na primer napotitev na evropski portal spletnih vsebin Agorateka, ki ga je razvil opazovalni urad EUIPO in ki vsebuje povezave na obstoječe nacionalne portale.

(34) Čezmejno sodelovanje med državami članicami je pomembno za boljše spopadanje s pojavom nedovoljenih retransmisij dogodkov v živo, ki pravzaprav potekajo prek meja. Izmenjava informacij o storitvah, za katere velja sodna odredba v eni državi članici, je lahko koristna pri obveščanju izvršilnih organov v drugih državah članicah, v katerih so na voljo iste storitve.

(35) Opazovalni urad EUIPO je z Uredbo (EU) št. 386/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([13]) pooblaščen za zagotavljanje mehanizmov za izboljšanje izmenjave informacij o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine med organi držav članic ter za spodbujanje sodelovanja s temi organi in med njimi. Obstoječe sodelovanje, ki ga pri teh zadevah omogoča opazovalni urad EUIPO, bi se moralo razviti v namensko mrežo, namenjeno državam članicam za strukturno izmenjavo informacij o ukrepih, postopkih in pravnih sredstvih, ki se uporabljajo za nedovoljene retransmisije športnih in drugih dogodkov v živo, med drugim o učinku in učinkovitosti navedenih orodij za uveljavljanje pravic, ter o izzivih in dobrih praksah na tem področju. Mreža bi morala omogočati dialog med vsemi državami članicami in vključevati upravne organe s posebnimi pooblastili v zvezi z uveljavljanjem pravic intelektualne lastnine, ki obstajajo v nekaterih državah članicah. Informacije, zbrane v okviru mreže, bi morale prispevati k spremljanju učinkov priporočila.

(36) Izboljšanje strokovnega znanja oseb, vključenih v uveljavljanje pravic zoper nedovoljene retransmisije dogodkov v živo, z ustreznimi ukrepi usposabljanja je še en način za doseganje učinkovitejšega uveljavljanja. Opazovalni urad EUIPO bi bilo treba spodbujati k razvoju in organizaciji dejavnosti, namenjenih nacionalnim sodnikom in nacionalnim organom, za pridobivanje znanj na tem specifičnem področju.

(37) Komisija bo ob podpori opazovalnega urada EUIPO, ki naj bi zagotavljal tehnično strokovno znanje in organizacijsko podporo ter spremljal razvoj nedovoljene retransmisije dogodkov v živo v državah članicah, pozorno spremljala ukrepe, ki bodo sprejeti na podlagi tega priporočila. Za izvajanje te naloge je bistveno, da si države članice in deležniki izmenjujejo ustrezne informacije o nadaljnjem ukrepanju na podlagi tega priporočila in

([12]) Intellectual Property Crime Threat Assessment (Ocena ogroženosti zaradi kriminala na področju intelektualne lastnine), EUIPO in Europol, marec 2022.

([13]) Uredba (EU) št. 386/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2012 o pooblastitvi Urada za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) za naloge v zvezi z uveljavljanjem pravic intelektualne lastnine, vključno z organiziranjem srečanj predstavnikov javnega in zasebnega sektorja v okviru Evropskega opazovalnega urada za kršitve pravic intelektualne lastnine (UL L 129, 16.5.2012, str. 1).

obsegu nedovoljenih retransmisij dogodkov v živo. Deležniki bi morali tudi zagotoviti informacije o oblikovanju zakonitih ponudb vsebin, zajetih v tem priporočilu. Komisija bo na podlagi tega ocenila učinke tega priporočila in ugotovila, ali so potrebni dodatni ukrepi, med drugim za preprečevanje nezakonitega razširjanja drugih vrst avtorsko zaščitenih vsebin.

(38) Uporaba pravnih sredstev iz tega priporočila zahteva ustrezno uravnoteženje pravic in interesov oseb, na katere se ukrepi nanašajo, ob upoštevanju različnih temeljnih pravic in sorazmernosti takih ukrepov v vsakem posameznem primeru. Uporaba takih ukrepov bi morala biti strogo ciljno usmerjena in posrednikom ne bi smela nalagati pretiranih obveznosti. Taki ukrepi ne bi smeli privesti do splošnega spremljanja.

(39) Da se zagotovita spoštovanje temeljne pravice do varstva posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov in prosti pretok osebnih podatkov, bi morala biti obdelava osebnih podatkov v okviru vseh ukrepov, sprejetih za uveljavitev tega priporočila, popolnoma v skladu s predpisi o varstvu podatkov, zlasti z Uredbo (EU) 2016/679 ([14]) in Direktivo (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta ([15]), spremljati pa bi jo morali pristojni nadzorni organi.

(40) To priporočilo spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Namen tega priporočila je zlasti zagotoviti polno spoštovanje členov 8, 11, 16, 17 in 47 Listine.

(41) Ker se to priporočilo in Uredba (EU) 2022/2065 dopolnjujeta, bi bilo treba učinke tega priporočila na nedovoljeno retransmisijo športnih in drugih dogodkov v živo ob upoštevanju ugotovitev opazovalnega urada EUIPA oceniti skupaj z učinki navedene uredbe, in to najpozneje do 17. novembra 2025 –

SPREJELA NASLEDNJE PRIPOROČILO:

NAMEN

(1) S tem priporočilom se države članice, nacionalne organe, imetnike pravic in ponudnike posredniških storitev spodbuja k učinkovitemu, ustreznemu in sorazmernemu ukrepanju za boj proti nedovoljenim retransmisijam športnih in drugih dogodkov v živo v skladu z načeli, določenimi v tem priporočilu, in ob polnem spoštovanju prava Unije, med drugim Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

(2) V tem priporočilu so poudarjene obveznosti držav članic, imetnikov pravic, ponudnikov posredniških storitev in prejemnikov njihovih storitev v skladu z zavezujočimi določbami prava Unije, zlasti Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([16]), Direktive 2001/29/ES, Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([17]), Uredbe (EU) 2022/2065, Direktive (EU) 2019/790 in Direktive 2004/48/ES. Priporočilo se ne uporablja za

([14]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

([15]) Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

([16]) Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

([17]) Direktiva 2002/58/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

morebitno zakonito uporabo vsebin, kot sta uporaba avtorsko zaščitenih vsebin v okviru omejitev in izjem ter uporaba kratkih izsekov v skladu s členom 15 Direktive 2010/13/EU.

OPREDELITEV POJMOV

(3) V tem priporočilu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „organizator športnega dogodka“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki prevzame odgovornost za organizacijo športnega dogodka, ki je dostopen javnosti;

(b) „neposredni prenos dogodka“ pomeni prenos dogodka v realnem času s kakršnim koli sredstvom, med drugim po žici ali brezžično, javnosti, ki ni prisotna na kraju, kjer dogodek poteka v realnem času;

(c) „neposredni prenos športnega dogodka“ pomeni prenos športnega dogodka v realnem času s kakršnim koli sredstvom, med drugim po žici ali brezžično, javnosti, ki ni prisotna na kraju, kjer dogodek poteka v realnem času;

(d) „imetnik pravic do neposrednega prenosa športnih dogodkov“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki ima pravice do neposrednega prenosa športnega dogodka, ne glede na to, ali so to pravice intelektualne lastnine, in ki je zakonsko upravičena do uveljavljanja teh pravic;

(e) „imetnik pravic do neposrednega prenosa dogodka“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki ima avtorske ali sorodne pravice pri neposrednem prenosu del in drugih predmetov varstva;

(f) „nedovoljena retransmisija“ pomeni sočasni prenos ali retransmisijo prvotnega neposrednega prenosa dogodka ali neposrednega prenosa športnega dogodka javnosti, ki je imetnik pravic ni dovolil.

NEDOVOLJENA RETRANSMISIJA ŠPORTNIH DOGODKOV V ŽIVO

Zagotavljanje hitre obravnave prijav v zvezi z nedovoljenimi retransmisijami športnih dogodkov v živo

Hitra obravnava prijav

(4) Ponudniki storitev gostovanja bi morali pri obdelavi prijav v zvezi z nedovoljenimi retransmisijami športnih dogodkov v živo upoštevati specifično naravo neposrednih prenosov športnega dogodka, da bi lahko čim bolj zmanjšali škodo, ki nastane med nedovoljeno retransmisijo takega dogodka.

(5) Za zagotovitev obdelave prijave in sprejetja odločitve med neposrednim prenosom športnega dogodka se ponudnike storitev gostovanja, ki niso spletne platforme, spodbuja k sodelovanju z imetniki pravic pri neposrednem prenosu športnih dogodkov, zlasti z:

(a) učinkovitim sodelovanjem z zaupanja vrednimi prijavitelji za namene tega priporočila;

(b) razvijanjem in uporabo tehničnih rešitev za lažjo obdelavo prijav, kot so vmesniki za aplikacijsko programiranje.

Sodelovanje med imetniki pravic in ponudniki posredniških storitev

(6) Za zaščito neposrednega prenosa športnih dogodkov bi bilo treba imetnike pravic pri neposrednem prenosu športnih dogodkov spodbujati k uporabi najboljših razpoložljivih tehničnih rešitev, da se omogoči prepoznavanje vira nedovoljene retransmisije.

(7) Ponudnike posredniških storitev, zlasti tiste, ki lahko prepoznajo in locirajo vir nedovoljenih retransmisij športnih dogodkov v živo, se spodbuja k:

(a) sodelovanju, med drugim s ponudniki storitev gostovanja in imetniki pravic pri neposrednem prenosu športnih dogodkov, da se omogoči prepoznavanje vira nedovoljenih retransmisij, in

(b) uvedbi posebnih ukrepov proti ponavljajočim se zlorabam njihovih storitev.

Sodne odredbe o nedovoljeni retransmisiji športnih dogodkov v živo

(8) Države članice se spodbuja, naj ocenijo, ali imajo organizatorji športnih dogodkov v njihovih jurisdikcijah pravico začeti sodni postopek, da bi preprečili ali prepovedali nedovoljeno retransmisijo športnega dogodka v živo. Če take pravice nimajo, se države članice spodbuja, naj organizatorjem športnih dogodkov zagotovijo pravno podlago za vložitev zahteve za izdajo sodne odredbe, da se prepreči neizogibna nedovoljena retransmisija športnih dogodkov v živo ali prepove nadaljevanje nedovoljene retransmisije.

Naslovniki sodnih odredb

(9) Države članice se spodbuja, naj omogočijo izdajanje sodnih odredb proti operaterjem nedovoljenih retransmisij športnih dogodkov v živo in ponudnikom posredniških storitev, katerih storitve tretja oseba zlorabi za nedovoljeno retransmisijo športnih dogodkov v živo, čeprav posrednik za to ni odgovoren, da se prekine ali prepreči taka nedovoljena retransmisija športnih dogodkov v živo. S tako sodno odredbo se lahko blokira dostop do nedovoljenih retransmisij športnih dogodkov v živo.

(10) Države članice se spodbuja, naj zagotovijo možnost uporabe navedenih sodnih odredb za ponudnike posredniških storitev, ki svoje dejavnosti usmerjajo na prejemnike storitev v državah članicah.

(11) Države članice se spodbuja, naj imetnikom pravic pri neposrednem prenosu športnih dogodkov omogočijo, da pred začetkom športnega dogodka zaprosijo za izdajo sodne odredbe, med drugim s predložitvijo dokazov pristojnemu organu, da je zadevni operater že zagotovil dostop do nedovoljene retransmisije podobnih športnih dogodkov, za katere imajo pravice.

Dinamične sodne odredbe

(12) Države članice se spodbuja, naj v skladu s svojimi nacionalnimi postopkovnimi pravili omogočijo vložitev zahtevka za izdajo sodnih odredb zoper določenega ponudnika posredniških storitev, ki jih je mogoče razširiti, da se omogoči blokiranje piratskih storitev, prek katerih se izvajajo nedovoljene retransmisije športnih dogodkov v živo, čeprav ob vložitvi zahtevka za izdajo sodne odredbe te storitve niso bile prepoznane, vendar se nanašajo na isti športni dogodek v živo.

(13) Za ustrezno prepoznavanje takih piratskih storitev po izdaji sodne odredbe bi morale države članice spodbujati uporabo metodologije za vsak primer posebej za posodabljanje seznama spletnih lokacij, ki so zajete v sodni odredbi (prepoznane na primer prek domenskega imena, naslova IP ali URL), med drugim s sodelovanjem med imetniki pravic in naslovniki sodne odredbe, kar bi nadzorovali sodni organi. Države članice lahko presodijo, ali bi moral seznam spletnih lokacij, ki so zajete v sodni odredbi, potrditi neodvisni nacionalni organ.

(14) Kadar države članice za izdajo sodnih odredb ali posodobitev seznama spletnih lokacij, zajetih v sodni odredbi, pooblastijo neodvisni upravni organ, bi moralo biti zoper take odločitve mogoče vložiti pritožbo pri sodišču.

Zaščitni ukrepi

(15) Pri uvajanju ali uporabi pravil o sodnih odredbah v zvezi z nedovoljeno retransmisijo športnih dogodkov v živo se države članice spodbuja, naj upoštevajo, da ukrepi, določeni v sodni odredbi, ne bi smeli pretirano obremeniti naslovnikov. Morali bi biti strogo ciljno usmerjeni in uporabnikom ne bi smeli po nepotrebnem onemogočiti zakonitega dostopa do razpoložljivih informacij.

(16) Kadar je v sodni odredbi predviden ukrep za blokiranje, bi bilo treba paziti, da je usmerjen na piratske storitve, prepoznane na podlagi spletnih lokacij, ki so namenjene predvsem zagotavljanju dostopa do nedovoljenih retransmisij ali drugih vrst nedovoljenih vsebin.

(17) Tehnični ukrepi, ki se uporabljajo za izvajanje takih sodnih odredb, bi morali biti ustrezni, da se prepreči ali vsaj oteži dostop do nedovoljene retransmisije športnih dogodkov v živo in da se končne uporabnike resno odvrne od dostopa do takih nedovoljenih retransmisij.

(18) Države članice se spodbuja, naj imetnikom pravic pri neposrednem prenosu športnih dogodkov zagotovijo redno posodabljanje informacij o spletnih lokacijah, ki se ne uporabljajo več za nedovoljeno retransmisijo športnih dogodkov, da se lahko odstranijo omejitve, ki veljajo zanje.

(19) Države članice se spodbuja, naj zagotovijo, da sodna odredba ne velja dlje, kot je potrebno za zagotovitev učinkovitega varstva imetnikov pravic pri neposrednem prenosu športnih dogodkov. Države članice se spodbuja, naj zagotovijo, da ukrepi za blokiranje, ki se uporabljajo v tem okviru, začnejo veljati šele ob neposrednem prenosu športnega dogodka.

Prostovoljno sodelovanje

(20) Ponudnike posredniških storitev bi bilo treba spodbujati, naj razmislijo o ustreznih in sorazmernih prostovoljnih pobudah za preprečevanje zlorabe svojih storitev za nedovoljeno retransmisijo športnih dogodkov v živo.

(21) Druge udeležence na trgu, kot so ponudniki oglaševalskih in plačilnih storitev, bi bilo treba spodbujati, naj s svojimi storitvami ne omogočajo promocije in delovanja operaterjev, ki zagotavljajo dostop do nedovoljene retransmisije športnih dogodkov v živo.

NEDOVOLJENE RETRANSMISIJE DRUGIH DOGODKOV V ŽIVO

Zagotavljanje hitre obravnave prijav v zvezi z nedovoljenimi retransmisijami drugih dogodkov v živo

Hitra obravnava prijav

(22) Ponudniki storitev gostovanja bi morali pri obdelavi prijav v zvezi z nedovoljenimi retransmisijami drugih dogodkov v živo upoštevati specifično naravo neposrednih prenosov, da bi čim bolj zmanjšali škodo, ki nastane med nedovoljeno retransmisijo takega dogodka.

(23) Za zagotovitev obdelave prijave in sprejetja odločitve med neposrednim prenosom dogodka se ponudnike storitev gostovanja, ki niso spletne platforme, spodbuja k sodelovanju z imetniki pravic, zlasti z:

(a) učinkovitim sodelovanjem z zaupanja vrednimi prijavitelji za namene tega priporočila;

(b) razvijanjem in uporabo tehničnih rešitev za lažjo obdelavo prijav, kot so vmesniki za aplikacijsko programiranje.

Sodelovanje med imetniki pravic in ponudniki posredniških storitev

(24) Za zaščito neposrednega prenosa dogodka bi bilo treba imetnike pravic pri neposrednem prenosu dogodka spodbujati k uporabi najboljših razpoložljivih tehničnih rešitev, da se omogoči prepoznavanje vira nedovoljene retransmisije.

(25) Ponudnike posredniških storitev, zlasti tiste, ki lahko prepoznajo in locirajo vir nedovoljene retransmisije dogodkov v živo, se spodbuja k:

(a) sodelovanju, med drugim z imetniki pravic, da se omogoči prepoznavanje vira nedovoljene retransmisije dogodkov v živo;

(b) uvedbi posebnih ukrepov proti ponavljajočim se zlorabam njihovih storitev.

Sodne odredbe, ki se nanašajo na nedovoljene retransmisije drugih dogodkov v živo

Dinamične sodne odredbe

(26) Države članice se spodbuja, naj v skladu s svojimi nacionalnimi postopkovnimi pravili in veljavnimi določbami prava Unije, vključno z Listino, zlasti pravico do svobode izražanja in obveščenosti ter pravico do varstva osebnih podatkov, omogočijo vložitev zahtevka za izdajo sodnih odredb zoper določenega ponudnika posredniških storitev, ki jih je mogoče razširiti, da se omogoči blokiranje piratskih storitev, prek katerih se izvaja nedovoljena retransmisija, čeprav ob vložitvi zahtevka za izdajo sodne odredbe te storitve niso bile prepoznane, vendar se nanašajo na isti dogodek v živo.

(27) Za ustrezno prepoznavanje navedenih piratskih storitev po izdaji sodne odredbe bi morale države članice spodbujati uporabo metodologije za vsak primer posebej za posodabljanje seznama spletnih lokacij, ki so zajete v sodni odredbi (prepoznane na primer prek domenskega imena, naslova IP ali URL), med drugim s sodelovanjem med imetniki pravic in naslovniki sodne odredbe, kar bi nadzorovali sodni organi.

(28) Kadar države članice za izdajo sodnih odredb ali posodobitev seznama spletnih lokacij, zajetih v sodni odredbi, pooblastijo neodvisni upravni organ, bi moralo biti zoper take odločitve mogoče vložiti pritožbo pri sodišču.

Zaščitni ukrepi

(29) Pri uvajanju ali uporabi pravil o sodnih odredbah v zvezi z nedovoljeno retransmisijo dogodkov v živo se države članice spodbuja, naj upoštevajo, da ukrepi, določeni v sodni odredbi, ne bi smeli pretirano obremeniti naslovnikov. Morali bi biti strogo ciljno usmerjeni in uporabnikom ne bi smeli po nepotrebnem onemogočiti zakonitega dostopa do razpoložljivih informacij.

(30) Države članice se spodbuja, naj zagotovijo, da imetniki pravic pri neposrednem prenosu dogodka redno posodabljajo informacije o spletnih lokacijah, ki se ne uporabljajo več za nedovoljeno retransmisijo dogodkov v živo, da se lahko odpravijo omejitve na teh spletnih lokacijah.

Prostovoljno sodelovanje

(31) Ponudnike posredniških storitev bi bilo treba spodbujati, naj razmislijo o ustreznih in sorazmernih prostovoljnih pobudah za preprečevanje zlorabe svojih storitev za nedovoljeno retransmisijo dogodkov v živo.

(32) Druge udeležence na trgu, kot so ponudniki oglaševalskih in plačilnih storitev, bi bilo treba spodbujati, naj s svojimi storitvami ne omogočajo promocije in delovanja operaterjev, ki zagotavljajo dostop do nedovoljene retransmisije dogodka v živo.

OZAVEŠČANJE IN PROSTOVOLJNO SODELOVANJE MED JAVNIMI ORGANI

Komercialne ponudbe in ozaveščenost

(33) Imetnike pravic pri neposrednih prenosih športnih in drugih dogodkov bi bilo treba spodbujati, naj povečajo razpoložljivost, cenovno dostopnost in privlačnost svojih komercialnih ponudb za končne uporabnike po vsej Uniji.

(34) Države članice se spodbuja k ozaveščanju uporabnikov o zakonitih ponudbah športnih in drugih dogodkov v živo. Države članice so tudi pozvane, naj uporabnike, ki poskušajo dostopati do storitev nedovoljene retransmisije športnih in drugih dogodkov v živo, ki so bile blokirane na podlagi sodne odredbe, obvestijo o razlogih za blokiranje in jim zagotovijo informacije o zakonitih ponudbah, ki so na voljo za ogled takih dogodkov.

(35) Države članice se spodbuja, naj nacionalne organe kazenskega pregona ozaveščajo o vprašanjih, zajetih v tem priporočilu, naj krepijo zmogljivosti za omogočanje preiskav in naj ustrezno ukrepajo proti operaterjem nedovoljene retransmisije športnih in drugih dogodkov v živo v komercialno pomembnem obsegu, med drugim s sodelovanjem v obstoječih čezmejnih operacijah kazenskega pregona.

Sodelovanje med javnimi organi

(36) Države članice se spodbuja, naj proaktivno izmenjujejo informacije o storitvah, dostop do katerih je bil na njihovem ozemlju blokiran na podlagi sodne odredbe, ki jo je izdal nacionalni organ.

(37) Komisija poziva opazovalni urad EUIPO, naj vzpostavi namensko mrežo upravnih organov za redno izmenjavo informacij o uporabljenih ukrepih, izzivih in dobrih praksah pri obravnavanju vprašanj, zajetih v tem priporočilu. K sodelovanju pri teh izmenjavah se spodbuja tudi države članice, ki nimajo specializiranih upravnih organov, vključno s tistimi, ki so razvile druge ustrezne pobude v zvezi s piratstvom. Mreža bi morala biti namenjena zlasti ocenjevanju priložnosti za nadaljnje čezmejno sodelovanje.

(38) Opazovalni urad EUIPO se spodbuja, naj nacionalnim sodnikom in organom zagotovi dejavnosti za pridobivanje znanj o obstoječih pravilih in praksah v zvezi z uveljavljanjem pravic v primeru nedovoljenih retransmisij športnih in drugih dogodkov v živo.

NADALJNJE UKREPANJE IN SPREMLJANJE

(39) Komisija poziva opazovalni urad EUIPO, naj ji v sodelovanju z deležniki pomaga pri opredelitvi kazalnikov, da se omogoči spremljanje izvajanja in učinkov tega priporočila.

(40) Države članice in deležnike se spodbuja, naj opazovalnemu uradu EUIPO in Komisiji predložijo vse ustrezne informacije v zvezi s takimi ukrepi in dejavnostmi. Poleg tega so države članice in deležniki pozvani, naj predložijo razpoložljive informacije in podatke o obsegu nedovoljenih retransmisij športnih in drugih dogodkov v živo. Deležnike se tudi spodbuja, naj predložijo podatke o razpoložljivosti in odkrivnosti zakonitih ponudb vsebin, zajetih v tem priporočilu.

(41) Na podlagi tega in drugih ustreznih virov Komisija poziva opazovalni urad EUIPO, naj ji pomaga pri spremljanju učinkov tega priporočila na spletno piratstvo športnih in drugih dogodkov v živo.

(42) Komisija bo najpozneje do 17. novembra 2025 ocenila učinke tega priporočila na nedovoljeno retransmisijo športnih in drugih dogodkov v živo, pri čemer bo upoštevala ugotovitve opazovalnega urada EUIPO. Na podlagi tega bo ocenila, ali so na ravni Unije potrebni dodatni ukrepi, med drugim za preprečevanje nezakonitega razširjanja drugih vrst avtorsko zaščitenih vsebin, ob upoštevanju tehnološkega razvoja, razvoja distribucijskih kanalov in vzorcev potrošnje, pa tudi morebitni vpliv izvajanja Uredbe (EU) 2022/2065 na nedovoljene retransmisije športnih in drugih dogodkov v živo.

V Bruslju, 4. maja 2023

Za Komisijo
Thierry BRETON
član Komisije